

سرمقاله

۲۲ دی ماه ۱۴۰۴

۹ دی ماه ۱۳۸۸

زمستان ۱۳۵۷

چگونه مردم آتش فتنه را خاموش کردند؟

بعثت ملت

همان احمق‌هایی که سال ۸۸ خیال کرده بودند ایران گرجستان است، شاید حالا هم فکر می‌کردند ایران ونزوئلاست؛ غافل از اینکه اگر ایران و جمهوری اسلامی قرار بود لقمه‌ای قابل بلعیدن باشد، ۴۷ سال به مسئله اول و چالش اصلی استکبار تبدیل نمی‌شد.

فتنه اخیر امتداد جنگ ترکیبی چندوجهی علیه ایران بود؛ ترکیبی از عملیات در ساحت‌های روانی، رسانه، فضای مجازی و اقتصاد. از آغاز، سrdسته‌های آموزش دیده و اوباش مسلح تلاش کردند ماجرا را به جنگ داخلی بدل کنند تا تلفات بگیرند و شکافی براندازانه ایجاد شود. اما حماسه ۲۲ دی نقطه چرخش شد. حضور میلیونی مردم در خیابان‌ها کمر فتنه را شکست. این لحظه، لحظه‌ای معمولی نبود؛ لحظه نمایش بازدارندگی ملی بود. دشمنی که ماه‌ها در آزمایشگاه‌های ضدامنیتی و اطلاعاتی طراحی کرده بودند، در دو حرکت نقشه‌شان خنثی شد: خشونت بالا و هتک حرمت‌ها هویت طراحان را رسوا کرد و حماسه ۲۲ دی دل‌ها را قرص کرد.

در جنگ ۱۲ روزه، اتحاد مقدس مردم جنگ را تمام کرد و این بار بصیرت و حضور مردم مانع جنگ است. مردم تصمیم گرفتند صحنه را از دست اغتشاشگران پس بگیرند و در یک نیم‌روز، با به رخ کشیدن عظمتشان، فضا را آرام کردند تا ثابت کنند در جمهوری اسلامی، امنیت هم – مثل خیلی چیزهای دیگر – محصول همدلی و همبستگی ملت است.

نیروهای مسئول وظیفه خود را انجام دادند، اما بدون ورود مردم، شعله‌ها خاموش نمی‌شد. در فتنه‌های دوران پس از جنگ تحمیلی، از سال ۷۸ و ۸۸ گرفته تا قضایای ۱۴۰۱ نیز همیشه چنین بوده است؛ این مردم بوده‌اند که به میدان آمده و کار را تمام کرده‌اند. این تجربه‌های ملت، امروز به بخشی از استراتژی امنیت ملی تبدیل شده است. حالا جمهوری اسلامی، نه فقط با ابزار قدرت سخت مثل موشک و پهپاد، بلکه با در صحنه بودن مردم متحد، قدرت بازدارندگی تولید می‌کند.

هر بار دشمن خواسته شکاف میان مردم و نظام شکل بدهد، آنچه رخ داده بالعکس بوده است. این بار هم مردم فهمیدند اغتشاش مسلحانه، مدل جدید جنگ نیابتی است. عامل بازدارندگی ایران، دیگر فقط موشک و ابزار نظامی نیست؛ اراده جمعی و بصیرت ملت ایران است.

در آینده نیز چنین خواهد بود. چنان که رهبر انقلاب در سخنرانی اخیر تأکید کردند: «وقتی که مردم وارد میدان میشوند و تصمیم میگیرند، آتشها را خاموش میکنند، شعله‌ها را خاکستر میکنند. این اتفاقی بود که این دفعه هم افتاد؛ بعد از این هم به توفیق الهی اگر چنانچه حادثه‌ای برای کشور پیش بیاید، خدای متعال این مردم را مبعوث خواهد کرد برای مقابله‌ی با حوادث، و کار را مردم تمام خواهند کرد.» ۱۴۰۴/۱۱/۱۲ ■

پیام صوتی
یک هموطن ایرانی
 خطاب به نیروهای مسلح ایران

حرف اول را می‌زند. نیروهای مسلح کشور عزیزمان ایران، خداوند پاداش شما را هزاران برابر بدهد که باعث غرور و شادی دل مردم ایران شدید.

الله اکبر! این صدای ملت قهرمان ایران است. ما ملت ایران به خودمان می‌بالیم و افتخار می‌کنیم که در کشوری زندگی می‌کنیم که غیرت و شرافت

روز مردم است

بازی خوانی

آمادگی جوانان؛ نقطه مقابل نقشه دشمن

جوانان باید برای آماده‌سازی خود و احیای عزّت کشور و ملت و برافراشته نگه‌داشتن پرچم اسلام بسیج شوند؛ چون همه مشکلات این کشور در سایه اسلام و عمل به قوانین اسلام حل خواهد شد. جوانان خودسازی کنند - خودسازی علمی، اخلاقی و معنوی و دینی و جسمی - و روحیه و امید خود را برای دفاع از این کشور حفظ نمایند که این سرمایه بسیار بزرگی است؛ نقطه مقابلی آن چیزی است که دشمن مایل است در ایران اتفاق بیفتد. در اجتماعات مختلف و در برخوردهایی که بحمدالله با نسل جوان و قشر جوان دارم و آنچه از مسائل جوانان منعکس میشود، میبینم که در جوانان ما بحمدالله این استعداد و آمادگی وجود دارد. برخلاف خواست دشمن، اکثریت جوانان ما آماده هستند که هروقت و هرطور لازم باشد، از کشور و نظام و دین و شرف و عزّت ملی خود دفاع کنند. اجتماعات مردمی، همین را نشان میدهد... ملت و جوانان باید آماده باشند و ترس از دشمن را در دل خود جای ندهند؛ چون دشمن میخواهد در سایه این رعب، خرده‌فرمایش‌ها و تحمیل‌های خود را بر گردن این ملت سوار کند.

رهبر انقلاب اسلامی: ۱۳/۰۸/۱۳۸۱

قاب

اعطای درجه سپهبدی شهید سلامی به خانواده ایشان

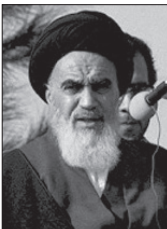
سر لشکر پاکپور فرمانده کل سپاه پاسداران انقلاب اسلامی با حضور در منزل شهید سلامی فرمانده فقید سپاه، درجه سپهبدی این شهید بزرگوار را از سوی رهبر معظم انقلاب به خانواده ایشان اعطاء کرد.

طلایعه فتح

سخنرانی امام خمینی ۱۷ بهمن ۱۳۵۷

ارتش مستقل می‌خواهیم، ارتشی که نوکر آمریکان باشد

از حالا به بعد شما در خدمت ملت باشید. ملت خودتان را خدمت بکنید. این آب و خاک مال شماست. اینجا مال خودتان باید باشد. دست این اجانب باید کوتاه بشود. چقدر آمریکا باید از این مملکت برود و بخورد یا انگلستان یا سایر جاها؟ ما باید یک وقت هم زنده بشویم، بیدار بشویم، ملتفت بشویم، آزادی را بگیریم. حق را باید گرفت با سرنیزه، با مسلسل باید حق را گرفت از اینها؛ خودشان که نمی‌دهند. بایستید در مقابل اینها. شما دیدید که این ملت، همین پابره‌نه‌ها، ایستادند در مقابل توپ، تانک، مسلسل؛ ایستادند و پیش بردند کارشان را. این ابرقدرتها همه پشتیبان شاه بودند، و این مردم پابره‌نه با مشت ایستادند در مقابل تانک، خون دادند و عقب زدند آنها را که دیگر نتوانست این [شاه] بماند خودش اینجا، آنها هم که رفتند. شما از این به بعد یک قدری توجه داشته باشید، رفقایتان را متوجه کنید، همقطاران‌تان را متوجه کنید. بگویید آقا، ما خیر شما را می‌خواهیم. ما فریاد می‌کنیم که باید ارتش ما مستقل باشد یعنی نوکر نباشد. این خیر شماست... اینها خراب کردند و رفتند، و حالا باید بسازیم.